

Dosarul nr. 3ra-206/21

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. E. Balan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. E. Bejenaru, A. Garbuz, A. Toderaș)

ÎNCHEIERE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vamilagro-Top”

în cauza de contencios administrativ Societatea cu Răspundere Limitată „Vamilagro-Top” împotriva Biroului Vamal Nord, Serviciului Vamal și inspectorului vamal Puntea Tatiana privind anularea deciziilor de regularizare nr.379, nr.380, nr.381 din 18 decembrie 2019 și obligarea aplicării metodei determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției

împotriva deciziei din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a ț ă:

La 20 februarie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Vamilagro-Top” s-a adresat în instanța de contencios administrativ împotriva Biroului Vamal Nord, Serviciului Vamal și inspectorului vamal Puntea Tatiana privind anularea deciziilor de regularizare nr.379, nr.380, nr.381 din 18 decembrie 2019 și obligarea aplicării metodei determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției.

În motivarea acțiunii, indică reclamanta că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din 01 septembrie 2019, aceasta a procurat de la Dutca Dmitrii (Ucraina), containere în valoare totală de xxxxxx Euro. La executarea operațiunii de import a mărfurilor contractate, brokerul vamal Societatea cu Răspundere Limitată „Azur Translogistic” a perfectat o serie de declarații vamale electronice: la 19 octombrie 2019 declarația vamală nr.xxxxxxxxxxxxxx, la 24 octombrie 2019 declarația vamală nr.xxxxxxxxxxxxxx, la 30 octombrie 2019 declarația vamală nr.xxxxxxxxxxxxxx.

Prin scrisoarea nr.27167 din 19 decembrie 2019, organul vamal a comunicat reclamantei că a fost încheiată procedura de amânare a determinării valorii în vamă, fiind emise decizii de regularizare, decizii prin care, susține reclamanta, a fost majorată neîntemeiat valoarea mărfurilor.

Astfel, la 25 decembrie 2019, a recepționat Deciziile de regularizare contestate, pe care le-a contestat la 26 decembrie 2019 cu cerere prealabilă

adresată Serviciului Vamal. La 28 ianuarie 2020, reclamanta a primit refuz în satisfacerea cerințelor indicate în cererea prealabilă, pe care îl apreciază drept neîntemeiat, deoarece acesta nu se bazează pe analiza circumstanțelor concrete de risc la alegerea și aplicarea de către inspectorul vamal a metodei corecte de determinare a valorii mărfurilor în vamă.

Susține reclamanta că deciziile contestate nu corespund normelor legale aplicabile la caz, fiind afectate de viciu grav, deoarece nu au fost examinate circumstanțele și documentele confirmative care justifică aplicarea metodei determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, în baza prețului efectiv plătit sau de plătit.

Solicită anularea deciziilor de regularizare nr.381, nr.380 și nr.379 din 18 decembrie 2019, obligarea Biroului Vamal Nord la aplicarea metodei determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției, respectiv în baza prețului de plătit sau efectiv plătit pentru declarațiile vamale nr.xxxxxxxxxxxxxx, nr.xxxxxxxxxxxxxx și nr.xxxxxxxxxxxxxx.

Prin hotărârea din 05 iunie 2020 a Judecătoriei Bălți, sediul central, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Vamilagro-Top” împotriva Biroului Vamal Nord, Serviciului Vamal și inspectorului vamal Puntea Tatiana privind anularea deciziilor de regularizare nr.379, nr.380, nr.381 din 18 decembrie 2019 și obligarea aplicării metodei determinării valorii în vamă a mărfii în baza valorii tranzacției (f.d.174, 186-192, vol. I).

La 17 iunie 2020, în termenul prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, Societatea cu Răspundere Limitată „Vamilagro-Top” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central din 05 iunie 2020, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă (f.d.177-178 vol. I). Ulterior, la 29 iulie 2020, cu respectarea termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ, a prezentat motivarea apelului (f.d.195-199, vol. I).

Prin decizia din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vamilagro-Top” împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul central, din 05 iunie 2020.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele cauzei, a reținut ca fiind justă concluzia primei instanțe referitoare la netemeinicia acțiunii, dat fiind faptul că divergențele dintre datele din Declarația vamală I xxxxxx și Decizia de Regularizare nr. 380 din 18 decembrie 2019 nu reprezintă un temei suficient pentru anularea Deciziei de Regularizare nr. 380 din 18 decembrie 2019, deoarece în aceasta este indicată corect metoda utilizată la determinarea valorii mărfurilor în vamă. Mai mult decât atât, intimatul în instanța de apel a prezentat Declarația vamală I xxxxxx, în care la rubrica 43, se indică metoda 6 de determinare a valorii mărfurilor în vamă, reprezentantul intimatului menționând că metoda aplicată a fost indicată în baza deciziei de regularizare.

La 28 decembrie 2020, Societatea cu Răspundere Limitată „Vamilagro-Top” a declarat recurs împotriva deciziei din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

La 01 februarie 2021, recurenta a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 01 decembrie 2020 a Curții de Apel Bălți.

În susținerea recursului, a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a admis nereguli procedurale, manifestate prin admiterea, în procedură de apel, a probelor suplimentare, contrar normei de la art. 372 alin. (1) Cod procedură civilă.

În drept, și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 430 lit. a), art. 432 alin. (2), lit. a) Cod de procedură civilă.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel, pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 01 decembrie 2020, fiind notificată recurenteii în data de 21 decembrie 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție DS3100106839AS (f.d.24). Astfel, recursul depus la 28 decembrie 2020 și motivarea acestuia, depusă la 01 februarie 2021, sînt în termen.

La 20 ianuarie 2021, în adresa intimațiilor Serviciul Vamal și Biroul Vamal Nord, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, însă, pînă la momentul pronunțării prezentei încheieri, aceștia nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv.

Examinând temeiurile invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar, în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și, în același timp, oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Cît privește neregulile procedurale invocate, ce constau în admiterea, în procedură de apel, a probelor suplimentare sub forma declarației vamale nr. I xxxxxx în care se indică la rubrica 43 metoda 6 de determinare a valorii în vamă, Colegiul relevă rolul activ al instanței de judecată în procedura contenciosului administrativ, în virtutea căruia, instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor. În conformitate cu prevederile art. 238 alin. (2) Cod administrativ, instanța de apel este în drept să solicite și din oficiu probe noi, în măsura în care le consideră necesare pentru justa soluționare a cauzei.

Într-adevăr, art. 372 alin. (1) Cod procedură civilă prevede că părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă acestea respectă prevederile art. 119¹ alin. (2), dacă acestea nu au fost reclamate de către prima instanță la cererea participanților la proces sau dacă au fost restituite în mod nejustificat de către prima instanță. Însă, la caz, instanța constată neaplicabilitatea acestor prevederi procedurale tocmai în virtutea caracterului excepțional al normelor precitate din Codul administrativ, cu referire la prezentarea probelor în instanța de apel, ce au aplicabilitate prioritară. Or, conform art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169–171. Așadar, normele Codului de procedură civilă se aplică doar suplimentar celor din Codul administrativ, și doar în măsura în care nu contravin acestora.

Față de cele ce preced, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ conchide netemeinicia argumentelor invocate în recurs referitoare la administrarea abuzivă a probei în ordine de apel și notează că, pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ, și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO, în jurisprudența sa constantă, statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vamilagro-Top”.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Vamilagro-Top” se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu